בית ישראל (רוז'ין) — שבועות

ליל שבועות תרכ"א

פתח אומר אני כשאדם מדבק עצמו בהשי"ת יכול לבוא לכל התורה כתיב תמים תהי' עם ה' אלקיך בימי הספירה צריך אדם לתקן עצמו בכל המדות ובשבועות נעשה בחי' תמים תהי' ואז הוא עם ה' אלקיך המועדים הם כנגד האבות פסח כנגד אברהם ר"ה כנגד יצחק ושבועות כנגד יעקב וע"כ נקרא יעקב איש תם בתי' תמים ועל כן אז הוא קבלת התורה:

איתא ואהבת לרעך כמוך זהו כלל כל התורה כולו ולכאורה זהו רק על מצות שבין אדם לחבירו אבל שאר מצות איך יכולים לבוא עי"ז אך הענין הוא כשאדם מסתכל רק ברוחניות כי מכה"כ וברוחניות שורש נשמות אחד ומחזיר ומדבק עצמו אל השורש ממילא מקיים כל התורה כי בהשורש נכלל הכל:

ליל שבועות

אמר מאוד קשה לקיים כל התורה אע"פ שיש מי שאומר שאם האדם מקיים מצוה אחת יוצא כדדריש הגמרא על פסוק פערה פי' לבלי חוק אבל באמת בפשוט אינו כן כי האיך יוכל להיות כן הפשט אשר במצוה אחת יוצא כי הלא יש כמה לאווין. ואומר אני באם שמקיים האדם מצות ואהבת את ה' אלקיך באמת ומדבק על ידי זה באמת להקדוש ברוך הוא במצוה יוצא כל התורה.

יום א' דשבועות תרכ"א

איתא בספרים ביציאת מצרים הי' יציאת הדעת מן הגלות היינו כי ענין הגלות הוא בחי' הסתרת אלקות שבמצרים הי' הסתר אלקות שלא נתגלה הנהגת אלקות והשגתה פרטיות בכל דבר ואח"כ ביציאת מצרים נתגלה וניכר השגחת השי"ת כי הוא משגיח בכ"ד ומכה"כ וכ"כ תמיד בפסח נתעורר הדעת והאמונה לדעת ולהכיר אמונת אומן השגחת אלקות והנהגתו בכ"ד שהשי"ת הוציאנו ממצרים בניסים אמנם אע"פ שהאמונה נדבק בלב ישראל שהשי"ת הוא בורא שמים וארץ והכל הוא ממנו ית' אעפ"כ בהגיעם אל המדות ובהמדות יש טו"ר יכולים לפגום בהמדות ח"ו וקשה התגברות על הרע מאוד וע"כ בימי הספירה צריכין לתקן ולזכך המדות להיות סו"מ וע"ט ואח"כ בשבועות מגיע לבו תדבק וכי אפשר לו לאדם לידבק בו ית' אלא הדבק במדותיו מה הוא רחום וחנון. היינו ע"י מה שמתקן המדות נתדבק להש"י דכתי' אוהבי ה' שנאו רע. היינו שא"א לו לאדם להיות אוהבי ה' אא"כ הוא שונא רע דהיינו כשאדם הוא נמאס אצלו תענוגי עוה"ז עי"ז יכול להתקרב אל הקדושה וע"כ בימי הספירה שזככו מדותי' והי' שונאים את הרע. נעשו בשבועות אוהבי ה' ונדבקו בה' ית' בבתי' ואתם הדבקים בה' אלקיכם:

ואהבת את ה' אלקיך זהו כלל גדול בתורה כי ע"י התדבקות בה' הוא בא לכל התורה אך בבחי' האל שהיא בחי' אחדות לא הי' יכולין לישאר בחוזק במדריג' זו וע"כ הוכרחו לקבל התורה וע"י

התורה יכולין להתקרב להשי"ת:

הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. היינו כי כל יו"ט יש בו איזה ענין אבל בשבועות הוא קבלת התורה והוא כולו רוחניות יכולין לשכוח בגשמיות וע"כ בעצרת בעינן נמי לכם לבקש על בריאת הגוף ופרנסה שיוכלו לעבוד את השי"ת:

יום ב' דשבועות תרכ"א

פתח יש י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן מק"ו ומג"ש. אומר אני י"ג בגמטרי' אחד בשבועות באו ישראל לאחדות כדכתיב וחמושים עלו בנ"י מארץ מצרים כי אז באו למעלה מן המדות לעולם התשובה לראות בכ"ד חיות אלקות ואחדותו כי מכה"כ וע"כ כתיב במעמד הר סיני נדמה להם כזקן כביכול כמו בזקן בטלין ממנו כל המדות כן נדמה להם השי"ת כי באמת אני ה' לא שניתי רק כיון שישראל היו אז באחדות למעלה מן המדות כ"כ כביכול נדמה להם אבל בקי"ס נדמה להם כבחור איש מלחמה כי אז היו במדות ובמדות יש טו"ר זלע"ז וצדיק מט לפני רשע רק איזהו גבור הכובש את יצרו ומתגבר על הרע לידבק בטוב כי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו לא יכול לו ע"כ נדמה להם כבחור איש מלחמה לאשר עדיין הוא במלחמת המדות אבל בשבועות במעמד הר סיני באו למעלה מן המדות לשער האחדות.

א"א משה הוסיף יום אחד מדעתו יוכל להיות אף כי זאת הי' ג"כ בהסכמת השי"ת יש לומר אילו לא הוסיף יום א' והי' נתינת התורה ביום הנו"ן לא הי' השבירה כי יום הראשון הוא בחי' אחדות רק כיון שהי' ביום השני ואז הוא בי"ג מדות מק"ו וכו' בחי' ענפים ע"כ שלטה השבירה וע"כ אומר אני עתה אדם הלומד תורה צריך לקבל עליו עומ"ש שיהי' לו מורא שמים ואהבת ה' ואז יכול לידבק בהתורה:

הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. הענין הוא כי איתא שבשעת מ"ת אמרו מלאכי השרת תנה הודך על השמים אמר הקב"ה למשה שישוב להם תשובה השיב להם משה מה כתיב בתורה לא תנאף לא תגנוב כלום יש בכם כ"ז וע"כ שנתינת התורה לנו בא מצד גופניות בכדי שנעבוד בזה להשי"ת ע"כ בשבועות זמן מ"ת הוא בעינן לכם לעבוד להשי"ת באכילה ושתי' בדברים גופניים:

איתא בים נדמה להם כבחור ובסיני נדמה להם כזקן מלא רחמים הענין הוא כי הנער קודם שנודע לו מתיקות התורה ומצות אינו רוצה לילך לבית הספר עד שנותנים לו איזה דבר אבל כשבא לשנים ומבין טעם מתיקות התורה ומצות איך שהקב"ה ואורייתא חד אינון. אז הוא עובד להשי"ת בחפצו ורצונו כמ"כ ישראל במצרים לא הי' יודעין עדיין שום מצוה וטעם התורה ע"כ הוצרך השי"ת להראות להם אותות ומופתים וזהו ענין נדמה להם כבחור. אבל במ"ת שהי' מזככים עצמם בימי הספירה והי' מבינים בעצמם טעם מתיקות התורה והמצות ע"כ נדמה להם כזקן מלא רחמים שרצונו וחפצו לעשות רצון הבורא ולעסוק בתורה כי קוב"ה ואורייתא כלהו חד וי"ג מדות גמטרי' אחד: